

Hej alla.

Min kompis Conny och jag hade sedan länge bestämt att vi skulle ut och hoja i dag (21/4), så vi träffades kl 9.15 på OK-macken vid Brommaplan. Målet var Rosenhill söder om sta'n. Vägen gick över Drottningholm och Ekerö för färja till Slagsta. Framme vi färgeläget visade det sig att heltidsavgången 10.00 inte gick på söndagar, varför vi fick en härlig fikapaus i solen. Conny visade sig vara en erfaren man. Vi körde således fram och ställde oss framför bilkaravanen. Körde på först och av först. (Annars brukar det ju vara sist in först ut). Men inte här.

Efter en något svalkande färgetur, bar det av mot Rosenhill via Södertälje. Härlig åktur. Gott om plats och (för mig) lagom krokigt. Åkte faktiskt denna sträcka förra året på "Mälaren runt", men det är en helt annan story.

När vi kom till fiket fanns det mest street-jagare där, samt svettiga hjultrampare. Vi tog dock plats, och smakade på leverpastejen med kaffe och coca cola. Strax därefter började det rulla in VRS-are.

Stora feta vackra cyklar. Där satt vi sedan och småpratade, käkade och rökte cigarr.

Conny tog några kort och en i gänget bad att få bilderna för publicering på vår hemsida, gärna med lite text. Javisst, sa Conny det ska du få. Samma fråga och kommentar utspelades innan vi skildes åt någon timme senare. Javisst, sa Conny, det fixar jag.

Senare på dagen frågade Conny mig vem det var som ville ha bilderna! Inte en aning sa jag. Kanske det var självaste "Baxon" som hade suttit mitt ibland oss. Skicka till honom föreslog jag.

Plötsligt började man tala om grusvägar och grus på asfalt runt bordet. Då fick jag kalla kärar. Jag som bara kört på torra, grusfria och relativt stora vägar. Vad är nu på gång?

Plötsligt säger "Baxon" till cigarrkillen, du tar täten. Sagt och gjort, gänget reser sig och jag går på toa. Väl ute igen och framme vid hojen, står alla och väntar på mig. Hjärtat bankar, för jag har aldrig tidigare kört i en kolonn. Jag hade hoppats att få lägga mig sist, men "Baxon" vinkade och vinkade och ville ha in Conny och mig efter cigarren (tror jag att det var). När Conny och jag förstod att chefen menade allvar, körde vi upp efter ledaren.

Sedan bar det iväg. Det enda jag njöt av just då, var ljudet av nymonterade "Silver tail". Faktum var att jag kände mig jättestressad. Varför? Jo, jag har aldrig tidigare haft hojar liggande tätt bakom ständigt kontrollerande varje rörelse jag gör.

Kör jag för sakta, kör jag vingligt, verkar jag osäker, växlar jag tokigt, använder jag bromsarna rätt etc etc???

Jag vet att jag tappade fart mot framförvarande i flera kurvor, men jag vågade inte

köra fortare. Dom som låg efter mig låg nära och tyckte kanske att jag körde för sakta och ville "stå på" genom kurvorna. Eller.....?

Jag vet inte säkert, men jag tror stressen bidrog till att jag gjorde ett misstag i dag. På sista delen av den för övrigt underbara turen fanns lite grus i några kurvor. Grus är för mig det samma som att köra i kull. Första kurvan klarade jag bra (även om dom bakom kom osedvanligt nära).

I nästa kurva (nästan 90°) girade jag förbi gruset åt vänster och tappade delvis kontrollen över cykeln och for över mittlinjen. Ett möte där hade fått ödesdigra konsekvenser.

Varför skriver jag då detta? Jo, dels önskar jag att vi blir fler som träffas ute på fiken och vägarna, men samtidigt att vi kanske måste få viss kontroll över kunskap och färdigheter. Jag borde inte följt med på turen. Jag skull nöjt mig med glädjen av att åka med Conny till Rosenhill och inväntat de duktigare kompisarna efter deras åktur. Jag kommer nu att öva, ta lektioner och köra i eget tempo till dess jag känner mig mogen att följa med de stora grabbarna och hoppas jag får vara med på fiket i alla fall.

933 Stellan, 57 och VN800 CL